هارون خېل

١٠/١٠/٠٨

د اکتوبر اوومه،

په افغانستان او سيمه کي د يوه خونړي ناتار پيلامه

دافغانستان په تاريخ کي دخونړيو ورځو شمېر لږ نه دئ . زموږ په سياسي تاريخ کي داسي پېښي ډېري دي، چي له پلار ښځه زوی، له يوه وروړخه بل ورور، له يوه تربورڅخه بل تربوراو يا له يوی ډلي ښځه بلي ته، د سياسي واک لېږدېدل زياتره له وينواو وژنو سره تړلي وه . سره له دي هم په دي ټولو ناوړواوخواشينونکو پېښونکي يو افغان د بل افغان په وړاندي ولاړ ؤ؛ په بله ژبه قاتل او مقتول، غازي او شهيد دواړه زموږ خپل خلک وه؛ خو د ٢٠٠١ م کال د اکتوبر اوومه د دغه راز ملي غميزو پرخلاف د هغو درو تورو او خونړيو ورځو په ډله کي ده، چي پردو لښکرو په خپل ټول واک او ځواک سره، زموږ پر وياړلي او خپلواک هيواد، خونړي يرغلونه وکړه . لومړی پلا برتانوي پوځونود١٨٣٩م = ١٢٥٥هـ ق کال د اپرېل پر شلمه خپل لاس پرنامه نوکر(شاه شجاع) په کندهار کي د پاچهی پر تخت کښېناوه؛ دوهم ځل روسي يرغلګرود١٣٥٨ ش کال د جدي پر شپږمه = د ١٩٧٩م کال د ديسمبر پر اووه ويشتمه، د الوتکو او ټانکونو په زور ، خپل وفادار غلام (ببرک کارمل) د کابل په ارګ کي، شرمېدلي واکمنی ته ورساوه. دريم وار د ٢٠٠١م کال د اکتوبر پر اوومه امريکايي او انګرېزي لښکروپه خپل پوځي يرغل سره، د حامد کرزي په مشرتابه د جنايتکارانو، ورانکارو، غلو، جاسوسانو او وطن پلورونکو بېلابېلي ډلي سياسي واک ته ورسېدي؛ او په دي توګه يي زموږ په جنګ ځپلي هيوادکي د يوی بلي خونړی فاجعي سر کښېښناوه. په داسي حال کي، چي هيڅ افغان هيڅکله د چا خاوري يا ملي ګټو ته په بده نه وه کتلي؛ خو سره له هغه هم په دغو درو سره ملي ناورينوکي زموږ د تاريخي هيواد سياسي خپلواکي، مځکنی بشپړتيا او ملي واکمني د يرغلګرو لښکرو له خوا لتاړسوه؛ په کلونو کلونو د وينو والي و بهېدي؛ ميليونونه شهيدان او ټپيان سوه؛ د يتيمانو، کونډو، بورو او ورارو شمېر تر حساب واوښت؛ او هره ځل زموږ خواره جونګړه د اور په لمبو کي وسوه . دا دئ تر نهو کالو وروسته بيا هم هره ورځ د انسان وژنو، ورانيو او بدمرغريو دابهير په خورا درز ودروز روان دئ .

ځينو ساده اوخوش باوره افغانانو د طالبانو دافراطي رژيم ترخوتجربو ته په پام سره، د دې ظالمانه تېري په پيل کي د بشري حقوقو، ډيموکراسی او ازادی د مدعيانو سرواو زرغونو باغونو ته په ډېري خوشبينی سره کتل؛ اودا يي هېر کړي وه، چي ښکه لوېديځو دولتونود خپلو ستراتيژيکو ګټو د تحقق په خاطر، له سره پوځ سره دجګړي په

کلونوکي د افغانانو پر وینو او سرونو سوداګري وکړه؛ او دخپلو هدفونوتر لاسته راوړلو وروسته یې افغانانوته په شا اړولو سره زموږد ژوند او مرګ واک د ګاونډییو هیوادو استخباراتي سازمانواو د هغوی روزل سوو جنګي ډلو ته وسپاره. زموږ خوش باوره خلګو د استعمارګرانو د پخوانی ځبرې په هېرولو سره دا ځل باور درلود،چي د «جنت پریښتي» به مونه یوازي د القاعدې او طالبانو له شره و ژغوري، بلکي ډېر ژر به د خپلو هیوادوپه شان موږ ته هم ګل وګلزار جوړ کړي . ډېره موده نه وه تېره، چي زموږ د خوش باوره خلګو دا خواړه او پاسته خوبونه، په خاورو کي لاهو سوه؛ د هري ورځي په تېرېدو سره یې د امنیت او کرارۍ تِغر ټول سو. داورانه او ویرجنه مېنه یو ځل بیا د نړۍ د لویو قدرتونو، ګاونډیو او سیمه ییزو هیوادو د سیاسي، پوځي، اقتصادي او فرهنګي لوبو په خطرناک ډګر واوښته؛ هره خوا د جګړې ، ناامنیو، ورانیو، وژنو، سرې تښتونو، زورزیاتیو، بې عدالتیو، مخدره موادواوطاعون ډوله فساد لمن وغوړېده؛ او دا دئ دا خونړۍ بهیر اوس د یو نیم لک بهرني او ځولکه کورني پوځ له موجودیت سره سره، د چاودېدو حالت ته رسېدلئ دئ . دانګلیستان د ګارډین ورځپاڼي د ډېټابلاګ د رپوټ له مخي په دې غیرانساني جګړه کي د روان کال د آګست د میاشتي تر لسمي نېټي پوري نونس زره شپږ سوه نه ویشت(۱۹۶۲۹)ملکي افغانان وژل سوي اواته ځلوېښت زره، شپږ سوه ځلورځلوېښت(۴۸۶۴۴) ملکي کسان ټپي سوي دي . د ملګرو ملتو د شمېرنو له مخي د روان کال په تېرو شپږو میاشتوکي د وژل سوو او ټپي سوو ملکي کسانو شمېر په سلو کي یودېرش زیات سوی دئ . بې شکه د ټولو ملکي افغانانو او بې ګونا قبایلي پښتنو د مړو او ټپیانو دقیق شمېر تر دې ډېر زیات دئ . په دې نابرابره استعماري جګړه کي د طالبانو او نورو وسله والو جنګیالیو د ځاني تلفاتو شمېرني تر اوسه نه دي په ډاګه سوي؛ خو له ائتلافي ځواکونو څخه د ۲۰۰۱م کال د اکتوبر له اوومي څخه تر اوسه، دوه زره یوسلو یودېرش(۲۱۳۱) پوځیان وژل سوي دي، چي په هغوکي دولس سوه ځلورځلوېښت (۱۲۴۴) امریکایان دي . د رویټرز خبري آژانس د رپوټ له مخي، په دې ورانوونکي جنګ کي، یوازي د امریکامتحدو ایالاتو د روان کال د جولای میاشتي تر لومړی نیمایي پوري درې سوه اووه شپېته(۳۶۷) بیلیون ډالره لګولي دي . که د ټولو ائتلافي هیوادو د پېټو او ښکاره جنګي لګښتونو دقیقي شمېرې وړاندي سي، دا پیسي ښایي ډېره موده مخکي لا تر یوه ټریلین ډالرو اوښتي وي . تصور وکئ، چي د انسان وژني او ورانی په دغو پیسو څو افغانستانه جوړېدای سوای؟

هو! په دې ستره افغاني غمیزه کي، د برغلګرو دولتونو او همسایه هیوادو پر پوځي، سیاسي او اقتصادي واکمنانو سربېره زموږ د وران هیواد بېلابېلو جنګي، سیاسي او اقتصادي کړییو هم خورا درنې او زورورې ګټې وکړي؛ داسي ګټي وټې چي ښایي هیڅکله به یې په خوب کي هم نه وې لیدلي؛خو په ډېري خواشیني سره چي دکورنی او بهرنی مافیا د تورو او چټلو ګټو پر خلاف، په دې افغاني ضد او بشري ضد جګړه کي، زموږ ربړېدلو او غمځپلو خلګو ته د سر، مال او ناموس جبران نه منوونکي تاوانونه ورسېده؛ اولا هره ورځ رسیږي . له دې امله یوازي کورنی او بهرنیجنګي ډلي ټپلي، د وسلو پلورلو انحصاري شرکتونه، سیاسي دلالان، جاسوسان او نور بې وجدانه عناصر د دې انساني ضد جنګ تر شا ولاړ دي؛ ځکه په سوله او امنیت کي د هغوناروا ګټي تل تر تله پای ته رسیږي .

د القاعدې او طالبانو د له منځه وړلو په نامه جګړه اوس د ډیورنډ د ټپل سوي کرښي دواړو خواوو ته د پښتون ولس د عامي وژني او تباهی په یوه پراخه جګړه اوښتي ده؛ د دې بې مفهومه جنګ په لمبوکي نه یوازي زموږ ورانه جونګړه او شاوخوا سیمه سوځي، بلکي د نړۍ نور هیوادونه یې هم له ناوړو اغیزو،خوندي نه دي . د اکتوبر د اوومي نېټي د پوځي یرغل طراحانو د خپلو تورو او کرغېړنو نخشو د علمي کولو له پاره، په افغانستان

او سیمه کي د دوښمنییو او نفرتونو توخمونه وکرل؛ اورونه یې بل کړه؛ او د وینو والي یي و بهولي اما دې ټولو وحشتناکو عملونود افغانانو مقاومت مات نه کړ؛ د یوه طالب پر ځای یې لس طالبان و زېږول؛ او تر هغه مهاله چې دا ظالمانه جنګ او دا غیرعادلانه نظم روان وي، د طالبانو او نورو مخالفینو شمېر به ورځ په ورځ مخ پر ډېرېدو وي . بلې! د طالبانو حکومت ملي او مترقي نظام نه ؤ؛ خو سره له هغه هم هیڅ هوښیار ، خپلواک، باغروره او باوجدانه افغان د امریکا د بې ۵۲ الوتکو په زور د هغه د نړولو نه غوښته نه کوله . له طالبانو سره جوړه یا مبارزه دواړه د افغانانو کورنی او ملي مسألي وې . د پردو په توپ او ټانک له خپلو ورونو سره جنګېدل، نه یوازې د افغانیت او اسلامیت له اصولو لیري کار دئ، بلکي په جهالت یا ځان غوښتني سره د خپل کور ورانولو ته ملا تړل دي . د جنګ دواړي افغاني خواوي باید په دې خبره ښه سر خلاص کي، چي استعمار بې خپلوغیرانساني ګټو، د هیچا وروړ نه دئ . پښتانه نا حقه نه وایي: «پردی کټ تر نیمو شپو دئ .» کړېدلوافغانانو په تېرو نهو کالوکي د استعمارګرو پوځونو او دهغو د تپل سوي حکومت ماهیت د سر په سترګو ولید؛ نو ځکه نن پخواني خوشبینان څه چي حتا د امریکایانو روزل سوی او تپل سوی واکمن- حامد کرزی هم دا خبره مني، چي بهرني پوځونه د خپلو ستراتېژیکو ګټو د تحقق له پاره افغانستان ته راغلي دي .

نن دافغانستان په شمال ،جنوب، ختیځ او لوېدیځ یا د ډیورینډ تر نامنلي پولي ها خوا د پښتنو په کلو او بانډوکي هر ځای د بې ګونا او کړېدلو افغانانو وینې تویېږي . د دې ناروا او غیرانساني جنګ پړه تر هر چا مخکي د ائتلافي لښکرو او د هغود فاسدو مزدورانو پر غاړه پرته ده . تر هغه مهاله چي پردي پوځونه په سرتېمبګی سره له زور او قوې کار اخلي؛ او په کابل او ولایتو کي د جنایتکارو، غلو او فاسدو مزدورانو د واکمنی سیله کوي، د دې خونړي جنګ د ختمېدو هیڅ څرک نه لیدل کیږي .

د کابل فاسدحکومت د تېرو بې مانا جرګو او غونډو تر جوړولو وروسته دا دئ د سولي تش په نامه شورا وړاندي کړې ده؛ خو د هغي ناکامي تر جوړېدو او فعالیت مخکي څرګنده وه . کرزی د خپل سیاسي او حتا فزیکي ژوند د بقا له پاره مجبور دئ، د پخوا په څېر د جنګي ډلو ټپلو مشرانو ته پناه یوسي؛ جنګي ډلي ټپلي، سیاسي سوداګراو پلورل سوي عناصر هم په خپل وار سره د خپلو ګټووتو د ساتني او ضمانت له پاره، دحامد کرزي سیاسي ملاتړ ته اړتیا لري . له دې امله ناځاپي نه ده، چي دا پلا هم په دې شورا کي له جنګي مجرمینو، سیاسي دلالانو او فاسدو زور واکانو پرته څوک نه لیدل کیږي . امریکایان او د هغو سیاسي - پوځي متحدین بایدپه دې پوه سي، چي له جنایتکارانو، زورواکانو، غلواو مزدورانو سره هیڅوک خبري نه کوي . هغوی د یرغلګرو پوځونو تر څنګ، د رواني غمیزي عاملان او مسببین دي .که احیاناً طالبان او نوري وسله والي ډلي، چي زه یې امکان ډېر لیري ګنم، د خپلو سیاسي ګټو پر بنسټ له هغو سره، څه مفاهمي او موافقي ته وهم رسیږي، د افغانستان ربړېدلي او داغداره خلګ به هیڅکله دا پلورل سوي، بې رحمه او بې ضمیره ډلي ټپلي ونه بخښي . له دې کبله یوازي سپېڅلي، نېکنام او پر وطن مین مشران کولای سي، د دې ستر ملي اپت مخه ونیسي . ټول ملي او هیوادپال افغانان باید په ګران افغانستان او سیمه کي د دې شومي استعماري جګړې د ختمولو؛ او د یوه رېښتیني ملي او ولسي نظام د جوړېدو له پاره، لاسونه سره ورکړي .